

Prima instanță: Judecătoria Comrat
Judecător: Hudoba V.V.
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat
Judecători: Colev G.P.
Curdov A.I.
Starciuc Șt.T

Î N C H E I E R E

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

Judecătorii: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cîlcic Nicolai,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cîlcic Nicolai
împotriva Ministerului Justiției, privind contestarea actului administrativ și încasarea
prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 25 octombrie 2016, prin care a
fost admis parțial apelul declarat de Cîlcic Nicolai, casată integral hotărârea
Judecătoriei Comrat din 23 august 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care
acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 27 aprilie 2016, Cîlcic Nicolai a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției, privind contestarea actului administrativ și încasarea
prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin ordinul Ministrului Justiției nr. 418 din
14 aprilie 2016 s-a decis suspendarea activității executorului judecătoresc Cîlcic
Nicolai pentru o perioadă de 6 luni. Ordinul a fost publicat în Monitorul Oficial nr.
106-113 din 22 aprilie 2016, articolul 618.

La baza ordinului a fost pusă decizia Colegiului disciplinar al executorilor
judecătorești din 26 noiembrie 2015 prin care a fost admisă solicitarea Societății cu
Răspundere Limitată „Rudon Grup” și în privința executorului judecătoresc Cîlcic
Nicolai pentru comiterea abaterii disciplinare prevăzută de art. 21 alin. (2) lit. e) și lit.
d) din Legea privind executorii judecătorești, s-a aplicat sancțiune disciplinară –
suspendarea activității pe un termen de 6 luni.

Consideră reclamantul că, ordinul Ministrului Justiției nr. 418 din 14 aprilie 2016 a fost adoptat cu încălcarea legii, competenței și procedurii legale reieșind din prevederile art. art. 18 alin. (1) lit. d) și art. 24 alin. (3) din Legea privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010.

Indică reclamantul că, în temeiul deciziei din 26 noiembrie 2015, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a propus Ministrului Justiției suspendarea activității lui Cîlcic Nicolai în funcția de executor judecătoresc, nu pentru abaterile disciplinare prevăzute de art. 21 alin. (2) lit. b¹) și lit. i) din Legea privind executorii judecătorești, dar pentru săvârșirea altor abateri disciplinare prevăzute de art. 21 alin. (2) lit. e) și lit. d) din Legea privind executorii judecătorești, adică pentru refuzul intenționat de a efectua acte de executare, ceea ce a avut drept consecință încălcarea drepturilor părților în cadrul procedurii de executare și pentru tergiversarea sistematică și neglijență în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare.

Astfel, din conținutul deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești nu este clar când anume și în ce circumstanțe a refuzat în mod intenționat în efectuarea măsurilor de executare, fapt prin care ar fi încălcat drepturile părților. La fel nu este clar prin ce se confirmă admiterea repetată a acestor acțiuni.

Menționează reclamantul că, nu este clar în baza căruia temei legal Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești și Ministerul Justiției a dispus suspendarea activității pentru un termen de 6 luni.

Solicită reclamantul prin cererea de chemare în judecată și prin cererile de completare a cerințelor din 27 iunie 2016, 14 iulie 2016 și 27 iulie 2016, admiterea acțiunii, anularea ordinului Ministrului Justiției nr. 418 din 14 aprilie 2016, încasarea prejudiciului pentru perioada de absență forțată de la serviciu în mărime de 196 615,83 lei, a prejudiciului moral în mărime de 124 129,30 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 23 august 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 25 octombrie 2016, a fost admis parțial apelul declarat de Cîlcic Roman. S-a casat hotărârea Judecătoriei Comrat din 23 august 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cerințele înaintate de Cîlcic Nicolai s-au respins ca neîntemeiate.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, instanța de fond eronat a concluzionat că în privința lui Cîlcic Nicolai a fost aplicată sancțiunea disciplinară prin hotărârea Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, iar ordinul Ministrului Justiției nr. 418 din 14 aprilie 2016 este doar o repetare a acestei hotărâri.

În prevederile art. 24 alin. (4) din Legea privind executorii judecătorești, în vigoare la momentul emiterii ordinului, este exact stabilită ordinea aplicării sancțiunii disciplinare sub forma de suspendare a executării obligațiilor, care se referă la competența Ministrului Justiției.

Din acest motiv instanța de apel a concluzionat că, prima instanță nu a examinat pe fond cerințele lui Cîlcic Nicolai și nu a examinat legalitatea ordinului Ministrului Justiției nr. 418 din 14 aprilie 2016, motiv din care a decis casarea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Din conținutul hotărârii Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 26 noiembrie 2015 s-a constatat că în procedura de executare intentată în baza titlului executoriu nr. 05-2r-978-13072015, eliberat de către Curtea de Apel Cahul, privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor Societății cu Răspundere Limitată „Rudon Grup” în sumă de 2 319 642 lei, lipsește procesul-verbal privind ridicarea bunurilor. De asemenea s-a constatat că executorul judecătoresc Cîlcic Nicolai a încălcat prevederile art. 118 Cod de executare, faptul care s-a exprimat în aceea că, în cadrul executării titlului executoriu nominalizat, executorul judecătoresc nu a participat la strângerea recoltei și nu a întocmit actele necesare referitor la cantitatea producției agricole recoltată, asupra căreia a fost aplicat sechestrul, și anume asupra 50 ha de floarea soarelui și 20 ha de porumb, ce aparțin Societății cu Răspundere Limitată „Rudon Grup” și transmise spre păstrare la Societatea cu Răspundere Limitată „Donastas-Com”.

Reieșind din prevederile art. 118 din Codul de executare în ansamblu cu materialele cauzei, instanța de apel a constatat că executorul judecătoresc Cîlcic Nicolai nu a prezentat datele de fapt corespunzătoare care ar certifica executarea titlului executoriu, motiv din care instanța de apel a concluzionat despre legalitatea deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 26 noiembrie 2015.

Instanța de apel a concluzionat că, deoarece Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a studiat sub toate aspectele circumstanțele cauzei și argumentele cererii, în mod legal a constatat abaterea disciplinară care s-a exprimat prin încălcarea de către executorul judecătoresc Cîlcic Nicolai a obligațiilor profesionale prevăzute de art. 21 alin. (2) lit. e) și lit. d) din Legea privind executorii judecătorești.

Referitor la termenul adoptării ordinului Ministrului Justiției nr. 418 din 14 aprilie 2016 instanța de apel a menționat că, la data de 26 noiembrie 2015 Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a examinat solicitarea Societății cu Răspundere Limitată „Rudon Grup” nr. 133 din 15 septembrie 2015. În aceeași zi a emis decizia privind constatarea săvârșirii abaterii disciplinare de către executorul judecătoresc Cîlcic Nicolai, care a fost trimisă organului competent – Ministrului Justiției pentru aplicarea sancțiunii disciplinare.

Abaterea disciplinară a fost săvârșită la 15 septembrie 2015. Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a constatat abaterea disciplinară la data de 26 noiembrie 2015, iar ordinul privind aplicarea sancțiunii disciplinare a fost emis la 14 aprilie 2016, adică această sancțiune a fost aplicată în termen de 6 luni de la data constatării abaterii disciplinare și cel târziu la un an de la data comiterii ei.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 26 decembrie 2017 Cîlcic Nicolai a contestat-o cu recurs prin intermediul oficiului poștal, solicitând

admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea refuzului în admiterea pretențiilor invocate în acțiune cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii. Încasarea din contul Ministerului Justiției în beneficiul său a prejudiciului pentru lipsa forțată de la serviciu în mărime de 196 615,83 lei, a prejudiciului moral egal venitului bilunar în mărime de 124 128,30 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5 000 lei.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, decizia instanței de apel a fost emisă cu încălcarea și aplicarea greșită a normelor dreptului material, fiind interpretată eronat legea.

Indică recurentul că, din conținutul deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 26 noiembrie 2015, se presupune că au fost stabilite semnele abaterilor disciplinare prevăzute de art. 21 alin. (2) lit. d) și lit. e) din Legea privind executorii judecătorești, ceea ce conform art. 24 alin. (3), nu poate constitui temei pentru aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de suspendarea activității. Astfel, ordinul Ministrului Justiției este lipsit de temei legal, deoarece este emis cu încălcarea și aplicarea greșită a normelor dreptului material.

Totodată, prin examinarea și adoptarea ordinului privind aplicarea sancțiunii disciplinare, de către Ministrul Justiției a fost încălcată competența stabilită de lege, deoarece examinarea și adoptarea hotărârii nu ține de competența sa.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Cîlcic Nicolai, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 13 martie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea cererii de recurs, intimatul nu a depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opinia referitor la acestea.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Comrat din 25 octombrie 2016 a fost contestată de către Cîlcic Nicolai la data de 26 decembrie 2016 (f.d.174 verso).

Astfel, instanța de recurs consideră că, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată se menționează că, nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului simpla invocare a faptului că, la emiterea ordinului Ministrului Justiției nr. 418 din 14 aprilie 2016 privind suspendarea activității executorului judecătoresc Cîlcic Nicolai, a fost încălcată competența. Or, aceste argumente se referă la aplicarea sancțiunilor sub formă de avertisment, mustrare sau amendă. Însă, la caz prin decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 26 noiembrie 2015, s-au constatat abaterile disciplinare prin încălcarea prevederilor art. 21 alin. (2) lit. e) și lit. d) din Legea privind executorii judecătorești, în redacția care era în vigoare la data emiterii deciziei, motiv din care s-a propus Ministrului Justiției aplicarea sancțiunii disciplinare în privința executorului judecătoresc Cîlcic Nicolai, sub formă de suspendare a activității pe un termen de 6 luni, ceea ce potrivit art. 24 alin. (4) din Legea privind executorii judecătorești, ține de competența Ministrului Justiției.

Celelalte argumente invocate de către Cîlcic Nicolai în cererea de recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c.

Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în cererea de apel cât și în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În circumstanțele sus relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cîlcic Nicolai împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 25 octombrie 2016, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Cîlcic Nicolai se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu